

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

4. číslo / 2017

duben 2017

Některé měsíce jsou poněkud chudší na různé akce, jindy se všechny do Školníčku ani nemohou vejít. V dubnu se toho v pyšelské škole dělo až nadmíru.

Nejprve se musíme podívat, jak pokročily práce na budově školy, připomeneme si zážitky z Rudolfina, ze zápisu do první třídy, z velikonočních dílen, z projektového Dne Země, a taky to, jak se líbil žákům 2. stupně koncert Radka Bangy. Jak si vedli a jak se nakonec umístili žáci prvního stupně v turnaji ve vybíjené a na Mc Donald's Cupu se musíte zeptat těch, kteří naši školu reprezentovali, protože do Školníčku slíbené články nedorazily. Proto přidáme několik zajímavostí z běžného chodu školy. Třeba práce z výtvarné výchovy 2.A třídy.

A závěr věnujeme těm, kteří si zavzpomínali na pálení čarodějnic. Na jedno číslo je toho až až, tak si ho užijte, protože v tomto školním roce vyjdou už jenom dvě čísla.

Dubnové pokračování

Přes kabátek přehodili ještě plášť
a to se stalo začátkem dubna.
Vypadalo to, že pro duben je už
hotovo, ale ouha, bylo to jinak.

A jak? Ke konci měsíce začali plášť barvit, takže
zakrátko ani nebude poznat, že část školy je postavená
o mnoho let dříve než přístavba. Jste také zvědaví, jak to
bude vypadat uvnitř? Jen čtyři měsíce počkáte
a pak se můžete jít podívat.

ZÁPISné

Zápisné, nebo-li takovou malou výslužku za to, co předvedli školkové děti na zápisu v letošním roce, si odneslo přes třicet adeptů na jednu židličku v budoucí první třídě.

Zápis byl oproti předešlým rokům posunutý z února na duben. Možná i to bylo důvodem, že děti působily vyzráleji než tomu byly paní učitelky zvyklé. Dítě v tomto věku nabírá informace neuvěřitelně rychle a takové dva měsíce musí být někde vidět!

Některé děti zapózovaly fotografce – paní ředitelce, proto na snímcích můžete poznat své kamarády ze školky, budoucí inženýry, zemědělce, ekonomky, manekýnky, herečky, politiky,

Takhle spokojeně vypadaly děti, když už měly „všechno za sebou“. Předtím ovšem musely ukázat paní učitelce Bartošové, Cholevové nebo Vaculíkové, co všechno se už stačily naučit. Mezi příchozími byly i děti, které by mohly konkurovat leckterému druháčkovi. Nejraději budou asi vzpomínat na to, co si vybraly na památku po svých výkonech. Určitě se najdou i takoví, kteří si svůj Pamětní list vystaví na poličku a sundají ho, až se vydají do první třídy.

Co všechno zajímalo paní učitelky?

Zkoumaly, jak se dětem daří zavázat tkanička a zapnout knoflík, jestli mají představu čísla, jak se jim jde rozdělovat slova na slabiky a jestli poznají, kterým písmenkem slovo začíná a končí. Děti sestavovaly rozstříhané obrázky, kreslily postavu, pokoušely se opsat slovo, tleskaly do rytmu, poznávaly geometrické tvary a předvedly se s připravenou písničkou nebo básničkou.

Jen několik výjimek si prodlouží o jeden rok pobyt ve školce. Budou pak lépe připraveny na zátěž, kterou přináší školní vyučování.

Velikonoční dílny

Velikonoční dílny pohledem IV.B

Týden před Velikonocemi jsme ve škole měli velikonoční dílny. Na chodbách bylo připraveno osm pracovních stolů, u nichž nás vítali učitelé a starší žáci. Líbilo se mi u paní učitelky Vaculíkové, kde jsme na stole našli vajíčka z barevného papíru, potřená modrým inkoustem a zmizíkem jsme do nich malovali velikonoční vzory. Vycházela nám tak krásně barevná vajíčka. U paní učitelky Cholevové jsem se naučila plést pomlázku z osmi prutů. Návod: najdete si osm přibližně stejně dlouhých prutů a srovnáte si je podle špičky, konce můžete zastříhnout. Poté si je rozdělíte na čtyři a čtyři a vezmete si krajní z pravé strany a dáte ho mezi dvě z levé strany, potom to samé z levé strany, až do konce. Na konci to svážete pevně provázkem. A je hotovo! Také se mi líbilo stanoviště u Emky Matisko, kde jsme si vyrobili zvířátko z lepenky. Bylo to úžasné odpoledne!

Linda Tulachová

Na velikonočních dílnách jsme vyráběli spoustu hezkých věcí. Jako první jsem byla u naší paní učitelky, tam jsme vyráběli papírová vajíčka, ta byla potřena inkoustem a my jsme pomocí zmizíku na něj kreslili velikonoční malůvky. U paní učitelky ze IV.A jsme vyráběli záložky do knihy. Záložky byly z papíru a na hořejší konec jsme dávali stuhu. Pak jsem si udělala myšku. Tu jsme dělali tak, že jsme srolovali karton, nalepili jsme ouška, oči a nohy a dokreslili jsme čumáček. Pak jsem šla plést pomlázku. Ještě jsem šla dělat taky výrobek od paní učitelky ze II.A, tam jsme dělali takovou jarní kytičku. Byla jsem také dělat vajíčko z provázku, to se dělá tak, že jsme papírové vajíčko obmotali provázkem. Nejvíce si mi líbilo asi u naší paní učitelky.

Kateřina Vaňhová

Velikonoční dílny začaly před Velikonocemi, 6.dubna, od 14 do 16 hodin. Konaly se v naší náhradní škole na 1. stupni na chodbách. Nejdříve jsme šli k pokladně pro žetony, jeden žeton byl deset korun. Jednotlivě jsme chodili na stanoviště. Nejvíce se mi líbilo stanoviště naší paní učitelky, kde se malovaly kraslice z papíru za pomoci zmizíku.

Lucie Satrapová

Po příchodu do dílny jsem se rozhlédl a viděl jsem spoustu stolů s velikonočními tradicemi, jako je pletení velikonočních pomlázek a také jsem byl rád, že jsem tam viděl barvení vajec.

Viktor Mařha

Rudolfin^{um} á rád !

Rudolf Inu rád má,
ona jeho taky,
proto v dubnu vede do něj
zase svoje žáky.

Sebevrah to asi nebyl,
ten, co nad freskou si seděl,
jen si v klidu pokuřoval
a na všechny divně hleděl.

Popošli jsme kousek dále,
k obrovskému vejci,
nesnědla by ho tvá teta
ani s dvěma strejci.

A na květinových hroudách
viděli jsme motýlky,
určitě by lehce vzlétli,
jen zamávat křídýlky.

První pohlazení jara,
cítíme na našich bedrech.
Někteří pak odmítají
jít dál ve svých teplých svetrech.

Kája se svým proviantem,
toho se to netýká.
Kdyby ho v batůžku našel,
natáh by si kulicha.

Děti, které dosvačily,
sklání se nad Vltavou.
Obdivují bílý pár
a švitoří mu nad hlavou.

Bílou krásu vyrušily
kachna a pár lodí.
Nezlobte se, vy labutě,
u nás to tak chodí.

Děti se pak přesunuly
odložily věci,
ve dvoraně zapěly si.
Co? O živlech přeci.

Při uvítání tam stojí,
tváří se jak v kostele.
I když vypadají vážně,
zpívají si vesele.

Razítka je rozdělila
do zvířecích skupinek.
Jistě by z nich měla radost
celá řada maminek.

V sále všichni příběh zhlédli
o lidech a o vodě.
Dva se o ni stále přeli,
vše skončilo ve shodě.

Skupinky pak rozešly se
do hudebních dílniček,
po jejich vodních činnostech
zbyl tam někdy rybníček.

Zkoumaly vlastnosti vody,
jak se s ní dá pískat,
všechno, co se zvukem umí,
chtěly od ní získat.

Náhle osmileté děti
pozvednou své číše.
Mokrým prstem z hrdla sklenky
zní tón určité výše.

Záleží jen kolik vody
jejich poloplnný pohár skrývá.
Pokud vydaří se shody,
instruktorka hlavou kývá.

Jinde s příběhem
výtvarně pracují,
vodu v projektoru
zajistě milují.

V další dílně zkoušejí
foukat tón do vody,
z trubice line se zvuk, jež
je dílem náhody.

Dirigent pak „hudebníky“
ve dvoraně seřadil,
s nimi ten den naposledy
hudebně se vyřadil.

Cestou zpět se nik nermoutí,
to je, pane, vajec!
U stánků se řady kroutí
třeba na mazanec.

Žáky spíše zajímaly
jejich známé postavičky.
Když je první uhlídali,
roztáhly se jim zorničky.

Třída prošla náměstím,
konec pouti blíž se,
před samotným nádražím
někteří už plíží se.

„Ahoj, Praho“,
bouchnem vrátky
a v červnu jsme
zase zpátky!

Den Země

V tento den, který patřil jen Zemi, jsme Zemi oslavovali. Školní povinná docházka se nám snížila o jednu hodinu a tomu jsme byli samozřejmě rádi. Jako první jsme se dozvěděli, co a jak, pak si pro nás přišel jeden spolužák z páté třídy. Chodili jsme po stanovištích ve směru hodinových ručiček. Přesunovali jsme se vždy, když jsme slyšeli zvuk píšťalky. Tak to šlo pořád a pořád dál. Když jsme prošli všechna stanoviště, byla vyhlášeno umístění, já jsem skončil na osmém místě (Marshmelouni).

Nicolas Stejskal, 4.B

Rozdělili jsme na několik skupin. Naši skupinu jsme měli pojmenovat, abychom se poznali. Paní učitelky chvíli vysvětlovaly, jak máme postupovat a za okamžik jsme se rozutekli do tříd, ve kterých byla stanoviště. Jako první jsme šli do IV.A, kde byla dvě stanoviště. Na jednom z nich jsme třídili odpad. Na tom druhém jsme barvili mandaly nebo skládali vodní živly. Po zapískání se šlo na další stanoviště, a to bylo u naší paní učitelky Vaculíkové. Ta nám povídala o půdě a o palivu. Když jsme toto stanoviště opustili, šli jsme k naší asistentce Věrce. Tam jsme se dozvěděli různé zajímavé věci o ptácích. Poté jsme šli k dalšímu stanovišti, kde jsme vytvářeli obraz z přírodnin a poznávali nohama věci z lesa: šišky, písek... Opodál bylo stanoviště, kde jsme si mohli vyrobit vlastní puzzle. Ale když paní učitelka zapískala na píšťalku a oznámila, že je velká přestávka, nechali jsme si vše rozpracované a šli jsme svačit do svých tříd. Po svačině jsme se vrátili do třídy a vše jsme si dodělali. Samozřejmě bylo ještě více stanovišť, ale nejvíce se mi líbilo stanoviště nazvané Hmatovka. Sahali jsme do pytlíčků a poznávali jsme hmatem, co v nich je. Za každé stanoviště skupina dostala body. Na konci se body sečetly a vyhrál tým, který jich měl nejvíce, tedy: Tigers.

Aneta Mešková

Dne 21.dubna začal Den Země u nás na škole. Nejdříve dostali pátáci papírky, na kterých bylo místo na razítka za úkoly a byla tam napsána jména členů skupiny. Pak jsme měli vymyslet jméno skupiny. My jsme se jmenovali „Výherní borci“. V naší skupině byla Kačka, Filip, Šimon, já, Vilém, Maruška, Matouš, Matyáš a další děti. Na okruhu bylo celkem deset stanovišť, probíhalo to tak, že jsme chodili po směru hodinových ručiček, u každého stanoviště jsme dostali jeden nebo více úkolů a učitelé posoudili, jak jsme si vedli a zapsali nám počet bodů. Nejvíce se mi to líbilo u paní učitelky Vaculíkové, u Věrky Takátsové a u paní Hanouskové. U paní učitelky Vaculíkové jsme se dozvěděli, že nejlépe se daří pěstovat rostliny na černoze, trochu hůř na hnědoze, ještě hůř na písčité půdě, protože se voda ke kořínkům sice rychle dostane, ale také se rychle vypaří. Potom jsme se bavili o jílovité půdě, že se na ní těžce něco vypěstuje. Dozvěděli jsme se o náhradním palivu a to o peletách. Zaujalo mne, z čeho všeho se dá topit, třeba ze slámy, z prachu elektrostanic nebo třeba z kejdy. Potom jsme přešli k obrázkům, které jsme přiřazovali ke třem elementům - voda, vzduch a země. Věrka nám zase povídala o ptáčkách, o rorýsovi, vlaštovce, břehuli a jiřičce. Potom jsme měli ptáky přiřadit k nápisu. U paní Hanouskové jsme si zavázali oči a bosé nohy jsme dali do krabice, ve které bylo třeba jehliček nebo kameny nebo šišky a tak podobně. Poté jsme z jehliček, kůry, kamenů, půdy měli vyrobit obrázek, pojmenovat ho. Náš se jmenoval „3 stromy“. Taky jsme měli napsat 5 pravidel lesa, my jsme napsali: nekřičet, neničit stromy, nekopat do kyttek, neodhazovat odpadky, neplašit zvířata. Pak bylo vyhodnocení, byli jsme druzí, ale stačilo půl bodu a byli bychom první! Den Země se mi moc líbil.

Viktorie Dvorská

Den Země je den, věnovaný Zemi, který se každoročně koná 22.dubna. V naší škole jsme jej oslavili soutěžemi. Na stanovištích bylo třeba kreslení, půda, hmatovka, ptáci, les, houby, okolí, třídění odpadu, puzzle. Nejvíce se mi líbilo stanoviště s ptáky a rostlinami. Umístili jsme se na posledním místě.

Tobiáš Ludvík Lukáč

Jako první si pro nás přišli pátáci (na papíru měli napsáno, pro koho si mají přijít). Pak jsme se odebrali na chodbu a tam nám řekli, abychom si vytvořili název týmu. Jmenovali jsme se Tigers. Vysvětlili nám pravidla a mohli jsme začít.

Na prvním stanovišti jsme měli vybarvit mandalu a poskládat 4 obličeje. Dostali jsme plný počet bodů. A ještě k začátku - bylo 10 stanovišť a 10 družstev. Moc se mi to líbilo.

Na druhém stanovišti se měla vyluštit tajenka a do popelnic správně přiřadit věci. Také jsme dostali plný počet bodů, tedy 8. Moc se mi to líbilo!

Na třetím stanovišti (Jupí!) jsme šli do naší třídy. S naší asistentkou Věrkou jsme probírali ptáky, kde si stavějí hnízdo a další. Opět plný počet bodů. Moc se mi to líbilo.

Na čtvrtém stanovišti, u naší paní učitelky, jupí!, jsme probírali přírodu, půdu a vzduch a vodu. Tam jsme dostali jen 6 bodů, ale přesto se mi to moc líbilo.

Na pátém stanovišti jsme měli hmatovku, tam jsme měli 10 pytlíků a v nich nějaké jídlo a na papírek jsme měli napsat, co to je. Myslím si, že jsme si vedli dobře, ale všechno jsme nevěděli, takže jsme dostali 7,5 bodu. Ale také se mi to líbilo.

Na šestém stanovišti jsme měli nakreslit Zemi a napsat k ní, co jí slibujeme a co jí přejeme, napsali jsme toho hodně. Ale dostali jsme jenom 7,5 bodu, protože nám to 3 děti kazily. Ale i taky se mi to moc líbilo.

Na sedmém stanovišti jsme měli vytvořit puzzle a za každý hotový kus bylo půl bodu. Všichni jsme to naštěstí stihli, takže jsme dostali plný počet bodů. Moc se mi to líbilo.

Na osmém stanovišti jsme měli přiřadit stromy k listům a poznat houby a nakreslit obrázek z lesa. Zase 8 bodů! Moc se mi to líbilo.

Na devátém stanovišti jsme měli napsat 5 věcí, co se nedělají v lese a pak z jehličí, kamínků a hlíny vytvořit obrázek a naslepo nohama poznat, co je v misce. Dostali jsme 7,5 bodu.

Na desátém stanovišti jsme podle čtyř slov, na která jsme logicky přišli, měli poznat slovo Afrika. Zase 8 bodů. Moc se mi to líbilo.

A vyhlášení - nakonec jsme se 74 body vyhráli celou soutěž. Hurá, hurá, hurá! Celá soutěž se mi moc líbila!

Petra Žákovcová

Bylo nás 10 v každé skupině. Jmenovali jsme se Smradlavé ponožky. Bylo 10 stanovišť. Nejvíce se mi líbilo u naší paní učitelky Vaculíkové a u Věrky. U naší paní učitelky jsme slyšeli o peletách a u Věrky jsme se učili o ptáčcích. Taky se mi líbilo u paní učitelky Bartošové, učili jsme se tam o zvěrokruhu. Skončili jsme patí.

Matyáš Vaňha

Nejdříve jsme čekali, až k nám přijde páták a řekne, kdo jde s ním do party. Přišel Filip Tichý a řekl: „Anna Virágová, Petra Žákovcová, Jiří Vilímovský a Vojtěch Zídka (já)“ Šli jsme na chodbu a měli jsme si vymyslet jméno skupiny. Nemohli jsme nic vymyslet. Nakonec jsme se pojmenovali Tigers. Ve škole bylo 10 stanovišť, na kterých jsme plnili různé úkoly. Nejvíce mne zaujalo stanoviště pana učitele Velebila. Podle různých indicií jsme měli za úkol uhádnout název kontinentu. Nakonec proběhlo vyhlášení vítězů. Náš tým se umístil na prvním místě, a to mě moc potěšilo. Tuto akci mám hodně rád a každý rok se na ni těším.

Vojtěch Zídka

Jako první nás rozdělili do deseti týmů. Náš tým se jmenoval Tigers. Bylo deset stanovišť a na jednom stanovišti jsme mohli dostat maximálně osm bodů. Po rozdělení do týmů nám paní učitelky řekly pravidla, co máme dělat a jak se máme chovat. Potom se všechny týmy rozutekly po různých stanovištích. Nejvíce se mi líbila tři stanoviště a to u paní asistentky Věrky Takátsové, která vyprávěla o ptáčcích. Další stanoviště, které se mi líbilo, bylo u pana učitele Marka Vyskočila, který dělal „hmatovku“ a ta byla o tom, že na lavicích byly pytlíčky s něčím, např. s čočkou, s hrachem atd. A ještě se mi líbilo stanoviště u paní učitelky Vaculíkové, která nám vyprávěla o druzích půd a o peletách, což je náhrada uhlí. A nakonec bylo vyhlášeno, který tým vyhrál a vyhrál právě náš tým Tigers.

Jiří Vilímovský

Na Dni Země jsem byl vybrán do skupiny Tvoje máma. Nejprve jsme šli do IV.A, kde bylo třídění odpadu a vybarvování šablon. Ve III. třídě jsme sundali ponožky a strkali jsme holé nohy do věcí a pak jsme je měli uhádnout. A taky jsme byli v páté třídě, kde jsme věci luštili. Ve II.B jsme měli 10 pytlíčků, měli jsme do nich šahat a uhádnout, co v nich je, abychom si vyzkoušeli, jaké to mají slepí lidé. Na konci bylo vyhlášení a my jsme byli čtvrtí z deseti skupin. A ten den jsem si hodně užil.

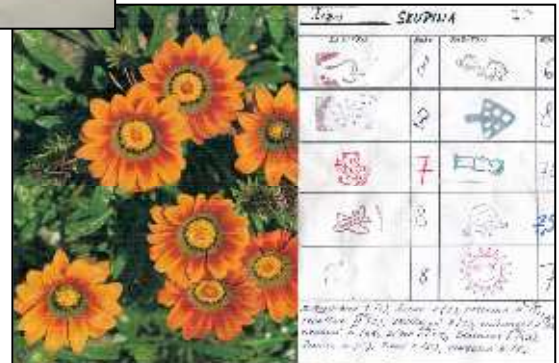
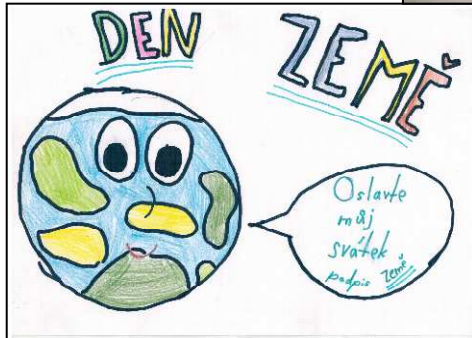
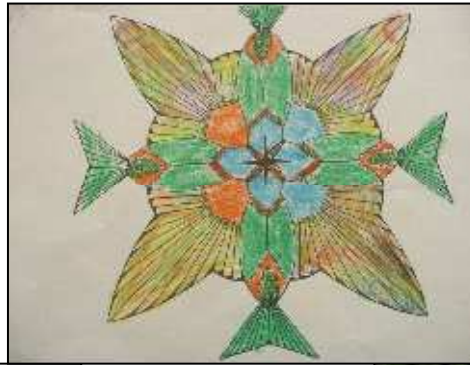
Daniel Páša

Den Země byl nejhezčí zážitek ze školy, bavil mě. Jsem ráda, že jsme vyhráli. Měli jsme moc hezký název, jmenovali jsme se Tigers, Tygři. Líbily se mi všechny soutěže, byly moc zábavné a muselo se u nich hodně přemýšlet. Ve skupině nás bylo 12 dětí ze III., čtvrtých a páté třídy. Stanoviště: chytrosti, ekosystém les, puzzle, ptáci, kytky, hádanky. Byla jsem v dobrém a chytrém družstvu. Pak se vyhlášovala místa od 1. do 10. Já a moje družstvo jsme vyhráli. Byli jsme potěšeni, moc se nám to líbilo, a tak končím.

Anna Virágová

A teď si povídání žáků čtvrté třídy můžete přiřadit k obrázkům žáků třetí třídy a k fotografiím.

Den Země 21.4. 2017

Nebudeme znečišťovat zemi
 Ať se čemí daří.
 Nebudeme ničit přírodu.
 Budeme třídít odpady.
 Nebudeme vyhazovat odpady do přírody.
 Budeme si tě vážit.
 Dožij se spousty let. ☺☺

Když chceš, tak to dokážeš

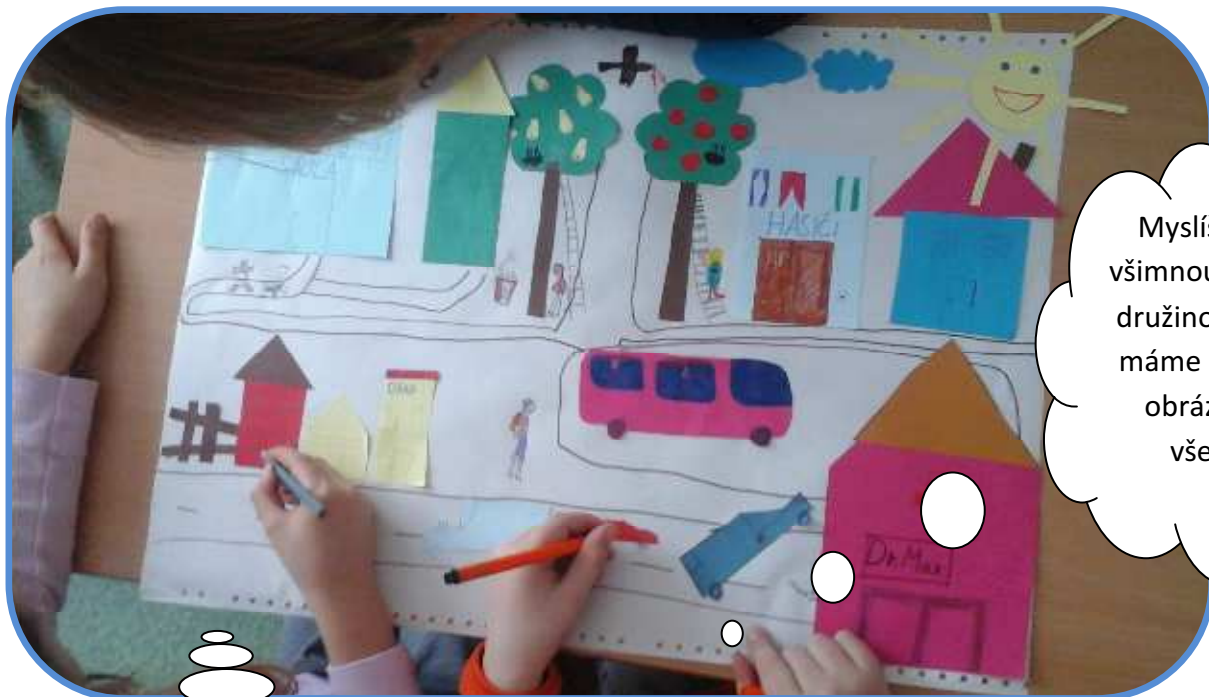

Dne 11. dubna 2017 se konala preventce Radka Bangy pro ZŠ Pyšely. Preventce se zúčastnil celý druhý stupeň plus obě čtvrté třídy a pátá třída. Zjistili jsme mnoho zajímavých věcí o životě pana Bangy. I člověk, který je slavný a úspěšný, se může dostat na samé dno společnosti, ale hlavní je, že dna se zase dostat. Na odlehčení jsme si mohli zazpívat písně skupiny GIPSY.CZ, kterou pan Radek Banga založil, nechyběl ani tanec. Pořád byl velice zajímavý a poučný.

Pro Školníček Iva Posoldová

Družinka

Myslíš, že si všimnou, že my, družinové děti, máme nejlepší obrázek ze všech?

Já ti nevím, holka, někdy se mi zdá, že ti naši hasiči nemají vůbec vkus.

Tu kytáááru jsem koupil kvůli tobě.

Hody, hody, doprovody, dejte vejce malovaný. Nedáte-li malovaný, strčte si je za klobouk, my jiný nechceme.

A já ti o to vážně nestojím.

Divadélko 2.A

Pokud půjde o starší žáky, budou hrát divadlo. Jenže teď jde o mladší žáčky a ti si zahráli divadlo pro malé, z toho plyne, že si hráli divadélko.

Nejdříve si vyrobili kulisy a potom spolužákům zahráli své představení. Jestli poznáte o kterou pohádku šlo, to se tady nedovíme, ale stejně se o to pokuste.

Tak co, povedlo se vám poznat pohádky?

Jestli si myslíte, že je jednoduché udělat kulisy a zahrát někomu představení, není nic jednoduššího, než si to vyzkoušet na vlastní kůži.

Můžete zahrát kamarádům nebo rodičům.

Čarodějnice

Cartiová Kateřina

Tichá Kamila

Sitná Amálka

Launa Vojtěch

Karlová Sára

Provazníková Monika

Prostě druháci jsou šikulky! Co viděli na reji čarodějnic, to nakreslili.